

κυῖ μαρμάρου καὶ ἐπ' αὐτῆς ἵσταται ὁ Ἰησοῦς
ἔχων ὑψωμένην τὴν δεξιάν—ὥσει ἐν εὐλογίᾳ—
καὶ κρατῶν σταυρὸν εἰς τὴν ἀριστεραν. Ἀγρίως
ποιητικὸν πλαίσιον σχηματίζουν αἱ δεξιόθεν καὶ
ἀριστερόθεν τοῦ μνημείου ὀροκοφυραί.

Τοὺς ἐγνώρισεν ἐπὶ τέλους !

Μίαν ἡμέραν Λουδοβίκος ὁ 14ος ἐδείκνυνεν εἰς
τὸν διάσημον γελωτοποιὸν Κιλλιγκροῦ τὰς εἰκό-
νας αἵτινες ἐστόλιζον τοὺς τοίχους τοῦ Λού-
βρου. Ἐφθασαν καὶ εἰς κάποιαν γωνίαν ἔνθα
εὐρίσκειτο ἡ εἰκὼν τῆν Σταυρώσεως μεταξὺ δύο
προσωπογραφῶν. «Αὐτοί, πρὸς τὰ δεξιὰ», εἶ-
πεν ὁ βασιλεὺς, «εἶναι ὁ Πάπας καὶ πρὸς τ' ἀ-
ριστερὰ ἐγώ».

— «Ταπεινῶς εὐχαριστῶ τὴν Ὑμ. Μεγαλειό-
τητα, εἶπεν ὁ Κιλλιγκροῦ, διὰ τὴν πληροφορίαν.
Διότι ἄν καὶ ἐγνώριζον ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσταυρώ-

θη, μεταξὺ δύο ληστῶν, μέχρι σήμερον ἠγνόουν
τὰ ὀνόματά των !»

Ν. Ὑόρκη

ΚΡΗΣΣΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ

ΠΟΙΗΤΗΣ

Τυνιελωτὲς οἱ ἀκρογιαλιᾶς
Καὶ τὸ νησάκι κλίνη,
Ποῦ μὲ τὴ Μοῦσά του γλυκὰ
Μ' ἀποκοιμáει ἡ Γαλήνη·

Καὶ σάν οἱ Φλοῖσβοι μὲ ξυπνοῦν
Ὅνειρεμένα οἱ δύο μας
Μὲ καραβάκι τὸ νησί
Πάμε ὅπου τ' ὄνειρό μας !

Σπέτσες 1911.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

1. Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Βερσάκης. Ἐμπροσθεν αὐτοῦ: Γοργώ.—Δεξιὰ
αὐτοῦ: Καθημένη θεά.—3) Μοιὴ τῶν Ἀγ. Θεοδώρων.

ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΚΑΤΑ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἀνεκαλύ-
φθη τυχαίως ἐν Ἀγίοις Θεοδώροις παρὰ τὴν
λίμνην Χαλικοπούλου ἀνάγλυφον ἐκ πώρου,
προερχόμενον ἐκ τοῦ τυμπάνου ἀρχαίου ναοῦ
καὶ παριστῶν τὸν Δία πολεμοῦντα κατὰ γίγαν-
τος. Ὁ Ζεὺς παρίσταται ἀγένειος καὶ ἐρειδόμε-
νος ἐπὶ τῶν ἀρκετὰ δισταμένων ποδῶν. Διὰ
τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ τὸν γίγαντα ἐκ τοῦ τρα-
χήλου, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς ὑψώνει τὸν κεραυνόν,
ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐκσφενδονίσῃ αὐτὸν κατὰ τοῦ
γίγαντος, προσπαθοῦντος νὰ διαφύγῃ τὸν Δία
καὶ ἀπωθῶν αὐτὸν διὰ τῆς δεξιᾶς. Τὸ ἀνάγλυ-

φον κοσμεῖται κατὰ τὴν ἄνω καὶ τὴν κάτω
πλευρὰν διὰ πλίνθου, φερούσης φυτικόν τι κό-
σμημα καὶ μαϊάνδρον. Ἡ τεχνотροπία δεικνύει
πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀρχαῖκῆς δωρι-
κῆς τέχνης, ὁμοιοζούσης πρὸς τὴν τέχνην τῶν
μετοπῶν τοῦ Σελινούντος, ἀναγομένην εἰς τὰς
ἀρχὰς τοῦ 5' π. Χ. αἰῶνος, ἐποχὴν δηλονότι
καθ' ἣν ἡ Κέρκυρα, ἀποικία τῆς Κορίνθου, εὐ-
ρίσκετο εἰς ἀμεσον σχέσιν μετὰ τῆς μητροπό-
λεως αὐτῆς.

Μετὰ τὴν πρώτην εἰδησιν περὶ ἀνακαλύψεως
τοῦ ἀρχαίου τούτου, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-

2.—Πρόσθιον μέρος του λέοντος

γείου της Παιδείας ο έφορος κ. Βερσάκης, όστις έξαγαγών το ανάγλυφον εκ της γής, ήρχισε κατά την 29 Μαρτίου ανασκαφάς εις το μέρος τοϋτο, άτινες έντός ολίγων ήμερών έφερον εις φώς πάντα σχεδόν τα ανάγλυφα του δυτικού αετώματος του ναού. Ταϋτα είνε 1) Μία γοργών έχουσα ύψος από της κεφαλής μέχρι των γονάτων μ. 2.80 περίπου. Φέρει θωρικόν χιτώνα κοσμούμενον κατά το κράσπεδον διά μαιάνδρου, εις δέ τον λαιμόν διά κυματίων, καί φιδάνοντα μέχρι των γονάτων. Η κόμη απολήγει εις όφεις έξικνουμένους έκαστέρωθεν μέχρι της όσφύος, περιεζωσμένης καί ταύτης δι' όφρων. Η γοργών παρίσταται πτερωτή, πτερωτοί δέ

ήσαν καί οι πόδες, ότινες ήσαν έξειργασμένοι επί άλλης πλακός, καί ών άνευρέθη μέχρι τοϋδε εις. Το ανάγλυφον τοϋτο κατείχε το κέντρον του ναού.

2.) Είς λέων αναπαύόμενος μήκους μ. 3.30 περίπου καί έξειργασμένος επί τριών πλακών. Η κεφαλή έθραύσθη. Το τρίχωμα παρίσταται διά συγκεντρικών κύκλων, αί δέ ανατομικά λεπτομέρειαι προδίδουσι την επίδρασιν της μεταλλουργικής. Πρό του λέοντος διακρίνονται ίχνη ίππου.

3.) Μία κεφαλή όμοίου, αλλά μεγαλυτέρου λέοντος.

4.) Άνάγλυφον παριστών νεαράν κόρην, θεάν,

Άπό τά εϋρήματα της Κερκύρας.

(Φωτογραφία Μ. Πιέρρη.)

Ἀπὸ τὰς ἀνασκαφῶν τῆς Κερκύρας

(Φωτογρ. Μ. Πιέρρη)

καθημένην πρὸ βωμοῦ καὶ βλέπουσαν πρὸς τὰ δεξιὰ. Πρὸ αὐτῆς σφίζονται λείψανα θόρακος διευθυνομένου κατ' αὐτῆς, καὶ ὃ φαίνεται ὅτι ἀπωθεῖ.

5.) Κορμὸς καὶ κεφαλὴ ἀνδρὸς, βλέποντος πρὸς ἀριστερά.

6.) Πωγωνοφόρος δαίμων κείμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ὡς νεκρὸς παριστάμενος. Ὅμοιάζει κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τοὺς δαίμονας τῆς Ἀκροπόλεως, τοὺς ἀπολήγοντας εἰς ὕψιν.

Πλὴν τούτων ἀνευρέθησαν καὶ πλεῖστα θραύσματα ἀνήκοντα εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀνάγλυφα καὶ

εἰς ἄλλα μὴ ἀνευρεθέντα ἀκόμη, πρὸς δὲ καὶ τεμάχια γείσου, κίονος καὶ τῆς σίμης.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσι ἀλλὰ ἡ δαπάνη αὐτῶν παρεχόμενη δυστυχῶς εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας.

Κατ' ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ Κάιζερ ἐντὸς τριμηνίας οἱ κ.κ. Δαίρπφελδ καὶ Βερσάκης θὰ συγγράψουν μονογραφίαν τῶν ἀνασκαφῶν, Γερμανιστὶ ὁ πρῶτος, Ἑλληνιστὶ δὲ ὁ δεύτερος.

Ὁ Κάιζερ καταγίνεται εἰς τὴν συγγραφὴν λόγου περὶ τῶν ἀνασκαφῶν, τὸν ὁποῖον θ' ἀπαγγείλῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Βερολίνου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἐκ Πρώτης.

Παρά τὸ ἐν Πρώμῃ συγκληθὲν πεδίον Τέχνης, ὃ ἐμπειρος παρατηρητὴς διαβλέπει, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τὴν καλλιτεχνικὴν κατάπτωσιν καὶ αὐτῶν ἐν τῶν βορειοτέρων κρατῶν. Ἡ ἐπὶ ἡμῖν ἤδη αἰὼνα ἐκτετητημένη ὁδὸς τέχνης, αἱ διάφοροι σχολαί, ἡ σπουδὴ μερικῶν μετριότητων, ὅπως ἀπαδειχθῶσι ταχέως ἐξοχότερες, ἔφεραν παραλυσίαν τινα τῆς σοβαρᾶς Τέχνης, καὶ τ' ἀποτελέσματα εἶναι καταφανέστατα εἰς ἅπαντα γενικῶς τὰ διαμερίσματα δὲν θὰ ἦτο ἴσως πολὺ τολμηρὸν ἂν ἐξήρουν τὴν γηραιὰν Ἀλβιόνα, ἥτις ὡς πνεῦμα λοχυρὸν, ὑπὸ οὐδεμιᾶς πνοῆς ἐπιρρεαζομένη, ἠκολούθησε τὸν εὐθὺν δρόμον καὶ τὸ Ἀγγλικὸν διαμερίσμα εἶναι σή-

μερον τὸ προσκύνημα ὅλου τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου. Ἐκεῖ δὲν εὐρίσκεται παρὰ τὸ πλευρὸν μιᾶς ἐξοχότητος, μία μετριότης ἢ καὶ μία ἀναιδὴς μηδαμνότης· ἀλλὰ ἀνὰ εἰς οἱ Ἀγγλοὶ καλλιτέχναι ἀνῆλθον τὸν ἱερὸν βωμὸν προσφέροντες τὰ ἔτη τῆς νεότητός των εἰς τὴν ὑπερήφανον θεότητα· παλαιὰ καὶ νεότερα τέχνη ἐν τῷ Ἀγγλικῷ διαμερίσματι ἐπιβάλλει σεβασμὸν, κινεῖ τὸν θαυμασμὸν, καὶ δίδει θάρος εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν. Παρὰ τὴν γενικὴν ὁμως ταύτην ἐντύπωσιν, δεόν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς ἐν ἑκάστον διαμερίσμα παρατηροῦνται θαρραλέοι τίνες ζητοῦντες νὰ θέσωσι νέα θεμέλια τέχνης, θεμέλια ἱερὰ, βασιζόμενα εἰς τὴν ἁρμονίαν, τὸ σχέδιον, τὴν πρωτοτυπίαν, τὴν ἀπλότητα, καὶ